

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 20. Duo ab vltimo supplicio libera[n]tur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

Duo ab ultimo supplicio liberantur.

Cap. X X.

Illud autem satis notum exploratumque, quamuis ab Apostolorum temporibus pene inauditum, ut Apostoli Petri è carcere diuinitus liberati, vetus exemplum instauratum quodammodo nostra tempestate videatur. Anno post Christum natum circiter M. D. LXX. vir quidam genere, ac factis clarus (nomen authores non edunt; credo quod ipse cælatum voluerit) ab vno ex primoribus Italiæ Principibus in custodia vinctus habebatur. Et falsis oneratus criminibus, iudice utebatur iniquo infensoque. Ergo cum haud dubiè instare sibi vltimum supplicium cerneret; Lauretanam implorat Virginem, orans ut priusquàm è vita discedat, faciat sibi Lauretanæ cellæ visendæ potestatem. Et piæ infantis preces Deiparæ cordi fuere. Sub noctem anxietate animi grauatum corpus arctior complexus est somnus. Dormienti præclara Lauretanæ Virginis oblata species, quæ moerentis pectus ingenti gaudio permulsi. Repente disruptis vinculis, foribusque carceris diuinitus patefactis (obuersabatur autem somniantis animo, quod extra somnium gerebatur) rei nouitate attonitum exire compellit. egressum ad proximum vrbis vicum deducit adhuc dormiètem: protinusque eius subducitur oculis. Tum vero ille expergefactus, vinculis & carceri ereptum se cernens, haud vanam sibi in quiete obiectam imaginem sensit. Gratijs ergo Virgini enixe actis, lætitia ex moerore gestiens domum suam recipit se. Cæterum haud ignarus fore, ut à satellitio Principis conquireretur summa ope, & grauius in semet tanquam fugitiuum consuleretur; implorata denuo Virgine Lauratana, facinus edidit memorabile. Summo mane, diuina fiducia armatus infensum Principem vltro adit: obstupescenti ad eius aspectum,

Ann. Laur.
Rietæ.

Etum, rem omnem ordine vti gesta erat, exponit. Nec in tanto discrimine clienti Virgo defuit suo. Principi extemplo iniecta religio est eius violandi, quem Dei parens saluum voluisset. Enimvero id haud leue esse innocentiae argumentum. Igitur diuina vi tactus, quandoquidem, inquit, Lauretana Virgo tanto te miraculo liberauit; & ego mea sententia libero. Age dum ad augustissimam illam cellam, vti vouisti, perge: & Dei matrem propitiare nobis memento. Itaque ille duplicis voti reus, Lauretum venit. noxis confessione elutis, vota B. Mariae laetus exfoluit. Tam insigne miraculum ipsemet Raphaeli Rie-rae Poenitentiario enunciauit, qui ad posteritatis memoriam id litteris prodidit. Per idem tempus nobilis Hispanus (nomini parcitur, ne fama laedatur) ob patratum facinus morti addictus asseruabatur in custodia, supplicium in horas expectans. Interim subijt eius animum Virgo Lauretana, de cuius rebus admirandis multa olim in Italia, rumore nuncio, acceperat. Ergo ad spem salutis, ac libertatis erectus; orat veniam à Deo pariter, Deiparaque, vtriusque misericordiam & opem exposcit. addit precibus votum, se primo quoque tempore ex Hispania (vbi tunc erat) ad Lauretanam Aedem pauperum peregrinorum ritu, pedibus iturum precario victitantem. Incredibile dictu. Intra tres horas, iudices diuinitus reo reconciliati; sententia reuocata, atque rescissa: reus supplicio, ac vinculis exemptus. Caterum quem metus ad vouendum procliuem fecerat, voti immemorem securitas fecit. Iamque diutina mora tanti beneficij memoriam obruerat; cū Deus religionum vindex eam ab obliuione vindicauit. Nam cum ille sclopetum forte exploderet, ferrea fistula in manibus diffracta citra noxam, & periculi eum praesentis diuinitus vitati, & veteris beneficij, votique admonuit. Subijt illico religio animum, ac terror irati Dei. Itaque nulla interposita mora, ad vota Deiparae reddenda Lauretum, vti vouerat, iter contendit. ipsemet
eidem

eidem illi Rieræ rem omnem, sicut à me est exposita, enarrauit.

*Multiplex Lauretanæ Virginis auxilium in
nauali de Turcis parata victoria.*

Cap. X X I.

Iisdem temporibus in vltimo ferme rerum discrimine, Lauretanæ Virginis vis, vel maxime enituit. Selimus Turcarum Imperator Cypro per vim potitus, cæteræ Venetorum ditioni, orbique Christiano imminebat. Pius ergo V. Pontifex communi periculo communibus viribus occurrendum ratus, Venetis & Hispaniarum Rege in armorum societatem assumptis, ingenti mole bellum apparare cœpit. M. Antonius Columna Dux illa tempestate inter Romanos genere famaue clarissimus, Pontificiæ classi præpositus est, & mature soluere in Turcam iussus. Ibi eius coniux Felix Vrsina pari nobilitate mulier, stimulante metu orbitatis suæ, liberùmque, statuit in tot maritimi belli casibus ad Lauretanam confugere Virginem. Propere igitur cum honestissimo comitatu Lauretū accurrit, haud dubia, per Deiparam facile propitiari posse cœleste numen sibi, viroque. Solemnibus expiata mysterijs in sacrosancta cella supplex pernoctauit, veniam opemque sibi viroque suo à Deo, Deique matre impensius exposcēs. Inde B. Virgine accensis studijs, votiuisque muneribus culta, in eius gratiam Hebræum adolescentulum inibi è sacro fonte suscipit, & aureo donatum torque in suam adsciscit familiam. Nec irrita supplicatio, aut gratia fuit. Haud longo tempore intermisso, cumulati voti compos exstitit. Coniugem suum ex tam atroci prælio non reducem solum, sed victorem etiã recepit: eundemque in vrbe Roma, veteri Romanorum more renouato, insigni pompa ouantem læta conspexit. Cæterum eodem bello haud certio-

Cc

illa